

Teksten til Niels W. Gades ballade .... Elverskud

Teksten er inspireret af folkevisen af samme navn og dens endelige udformning er i følge Inger Sørensens biografi fra 2002, *Niels W. Gade, et dansk verdensnavn*, et resultat af mange personers bidrag. Et oprindelige udkast er lavet af H.C. Andersen, en udvidet version af Chr. ... Molbech, hvorefter Carl Andersen og Gottlieb Siesby bidrog med yderligere elementer, altsammen under Gades nøje overvågning. Endelig er indledningen til 3 del skrevet af B.S. Ingemann allerede i 1837.

Prolog

Kor: Hr. Oluf standsed sin ganger i kvæld,
mens tågen svæved på enge;
der dufted blomster, der grønnedes græs,
til hvile monne han trænge.

Han lagde sit hoved til Elverhøj,
hans øjne de finge en dvale,
alt kom der gangende jomfruer ud,
som lokked med sang og med tale.

Den ene ham klapped ved hviden kind,
den anden ham hvisked i øre:
"Vågn op, du favren ungersvend,
om du vil dansen røre"

De kvad en vise så lifligt og sødt,
så højt over hver en kvinde,
striden strøm, den stilted derved,
som førre var vant at rinde.

Havde Gud ej gjort hans lykke så god,
at hanen havde slaget sin vinge,
vist var han bleven i Elverhøj,
hvor elversangene klinge.

---

1. del

Kor: Nu synker sol i luften blå,
mens alle fugle kvæde.
Snart skal hr. Olufs bryllup stå
med lystighed og glæde.

Hr. Oluf: Læg sadel på min raske hest,
spænd bidslets gyldne kæde!
Der er endnu en savnet gæst,
jeg vil til bryllup bede.
Læg sadel på min raske hest,
spænd bidslets gyldne kæde!

Moderen: Min søn! min søn!
det lakker alt mod kvæld,
min søn, min søn,
de lange skygger skride!

Hr. Oluf: Der er endnu en savnet gæst,
jeg vil til bryllup bede.

Moderen: Min søn! hvem flere vil du bede vel
så sent ved nattetide?

Hr. Oluf: Jeg beder én, jeg beder to,
jeg beder, hvem jeg finder;
mit hjerte får dog ingen ro,
før morgensol oprinder.

Moderen: Min søn! det lakker alt mod kvæld, min søn!

Kor: Nu synker sol i luften blå,
mens alle fugle kvæde.
Snart skal hr. Olufs bryllup stå
med lystighed og glæde.

Hr. Oluf: Så tit jeg rider mig under ø,
ved dag, når det lyser i lunden,
længes jeg efter min fæstemø,
den trofaste brud, jeg har funden.

Så tit jeg rider, hvor blomster små
i gyldne korn sig skjule,
tænker jeg på hendes øjne blå
og på hendes lokker gule.

Så tit jeg vandrer, hvor ellene står,
når stjerner lyse foroven,
tænker jeg på et kulsort hår,
og en mund, så dristig, forvoven.

Den dybeste vunde kan sammen gro,
som sværdene hugged i striden,
det er, som mit hjerte var delt i to,
det vokser vel sammen med tiden.

Hr. Oluf: Læg sadel på min raske hest,
spænd bidslets gyldne kæde!

Moderen: Vogt dig! o vogt dig for Elverhøj!
Det båder ingen at ride ved nat
i lund og ensomme dale.
Vogt dig! vogt dig, hr. Oluf,
for Elverhøj!

Hr. Oluf: Frygt ikke, lukket er Elverhøj!

Moderen: Du vogt' dig, hr. Oluf, for Elverkrat,
hvor hjertet lægges i dvale,
vogt dig! vogt dig, min søn for Elverkrat!

Hr. Oluf: Frygt ej, i krat kun tågerne vanker.

Moderen: Vogt dig! vogt dig for Elverhøj!

Hr. Oluf: Flyv rask, min ganger! som om du fløj
om kap med hjertet, der banker;
min ganger! flyv rask!

Kor: Nu stamper hesten, nu farer den frem
over mark og vildene hede!
Hr. Oluf rider fra hus og hjem
alt til sit bryllup at bede.
I morgen drage vi ved klokkeklang
til brudfærd med spil og sang.

---

2. del

Hr. Oluf: Natten er stille! kun månen hist
ser på de ensomme skove -
bag krattet fløjter en fugl med list,
men standse jeg tør ej vove.
Jeg skimter et slør - igen det svandt -
hvor sælsomt - vindene tale,
det er, som om de mit hjerte bandt
og lagde mine tanker i dvale!

Elverpigerne, kor: Dansen går så let gennem lunden.

Hr. Oluf: Jeg hører det sjunge,
mit hjerte det fanger,
det er Elverpigerne!
Flyv, o flyv, min ganger!

Elverpigerne, kor: Dansen går så let gennem lunden.

Hr. Oluf: Der danse fire, der danse fem,
Elverkongens datter rækker hånden frem.

Elverkongens datter: Velkommen, hr. Oluf! Lad fare din fig,
bi lidet og træd her i dansen med mig!

Hr. Oluf: Jeg ikke tør, jeg ikke må,
i morgen skal mit bryllup stå.

Elverkongens datter: En silkekjortel jeg giver dig fin,
den bleged min moder ved måneskin!

Hr. Oluf: Du friste mig ikke med søden røst!
Jeg tør ikke danse, endda jeg har lyst!

Elverkongens datter: Hør du, hr. Oluf! Træd dansen med mig,
en sølverbrynje så giver jeg dig.

Hr. Oluf: Jeg ikke tør, jeg ikke må,
i morgen skal mit bryllup stå.

Elverkongens datter: Og vil du ikke danse med mig,
sot og sygdom skal følge dig!

Hr. Oluf: Ha! slip min hånd, du volder mig men,
en isnen farer mig
gennem marv og ben.

Elverkongens datter: Jeg slår dig ved din hvide kind,
der springer blod på skarlagenskind.
Hr. Oluf! i morgen est du død!

Hr. Oluf: Løb til, min ganger, det gælder mit liv;
nu fanger jeg aldrig i verden viv!

Elverkongens datter og kor: Rid nu kun hjem til din fæstemø!
Hr. Oluf! i morgen est du død!

Hr. Oluf: Afsted! min ganger, flyv rask afsted!
som bryllupsgæst følger døden med!

---

3. del

Kor: I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by;

Den kommer fra den favre kyst,
hvor Paradiset lå,
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra Paradisets kyst,
hvor livets abild gror.

Moderen: Alt vented jeg ved borgeled
fra stjernerne de svunde;
for han så sent i kvæld udred,
jeg ikke sove kunne.
Hr. Oluf! hvor færdes i natten du;
hvi fylder med angst du
din moders hu?

Kor: Vi skænke mjød, vi skænke vin!
Når kommer hr. Oluf til bruden sin?

Moderen: Af nattens slør den sidste flig
for morgenrøden viger,
og alt som solen hæver sig,
med den min uro stiger.
Hr. Oluf! hvor færdes i natten du;
hvi fylder med angst du
din moders hu?

Kor: Vi skænke mjød, vi skænke vin!
Når kommer hr. Oluf til bruden sin?

Moderen: Hvo rider hist igennem korn?
Blæs højt, blæs højt i gyldne horn!
Det er hr. Oluf selv
med brudgomslængsel udi sinde,
han flyver som en ædelfalk
ned over højens tinde!

Kor: Han rider fast, han kommer hid,
vildt flagrer hestens manke!
Han rider fast, han kommer hid.

Moderen: Hr. Oluf! I standse jer fore!
Kor: Hvor er hans hjelm med fjedren hvid?
Moderen: Hr. Oluf! Min søn, min søn!
Kor: Hvor er hans skjold det blanke?
Moderen: Hr. Oluf! I standse jer fore!
Kor: Der drypper blod fra den gyldne spore.
Hr. Oluf! I standse jer fore!

Moderen: Hør du, hr. Oluf! kær sønnen min!
hvi bærer du nu så bleg en kind?
Hr. Oluf: Jeg må vel bære kinden bleg,
for jeg har været i elverleg.
Moderen: Og hør du, hr. Oluf, min søn så prud!
hvad skal jeg svare din unge brud?
Hr. Oluf: I sige skal, jeg er gangen i lunde
at prøve min hest og så mine hunde.

Moderen og kor: Hvor ere de gæster,
du red dig at byde?
Hr. Oluf: Kun én mig fulgte,
da morgenen gry'de.

Moderen og kor: Og hvo er den ene,
som hjem dig følger?
Moderen: Hvo er den ene, min søn, hvo?
Hr. Oluf: Det døden er, som i hjertet sig dølger!

Moderen og kor: Hjælp, milde Krist!
hjælp i sorg og i nød.
Moderen: Han blegner, han synker.
Moderen og kor: Hr. Oluf er død!

Epilog

Kor: Thi råder jeg hver dannis svend,
som ride vil i skove,
han ride sig ikke til Elverhøj
og lægge sig der at sove.
Vogt dig, o vogt dig for Elverkrat,
hvor hjertet lægges i dvale.